

da naj se tekmovanje odslej prireja za dijake četrtil letnikov pod pogojem, da se s pomladi prestavi na jesen, ko dijakov še ne hromi strah pred bližajočo se maturo. Ta sprememba nam bo sicer delala organizacijske preglavice, a menimo, da se bo splačala.

Za sodelovanje pri izvedbi tekmovanja se tudi letos zahvaljujemo najprej članici društva Bredi Čop, ki je naloge obakrat sestavila in popravi-

la, ter članom študentske sekcije Tomažu Kremžarju, Zali Rott in Maji Žumer, ki so nadzorovali tekmovalec med reševanjem nalog.

Za pomoč se najprisrčneje zahvaljujem našemu izjemno požrtvovalnemu blagajniku dr. Marku Marinčiču, tajnici društva Sonji Capuder, podpredsedniku dr. Branku Senegačniku in predsedniku študentske sekcije Tomažu Kremžarju.

Matjaž Babič

**POROČILO ŠTUDENTSKE SEKCIJE
DAHŠ ZA LETI 2001-2003
(Ljubljana, 15. 11. 2003)**

Študentska sekcija DAHŠ je v preteklih dveh letih uspela uresničiti kar nekaj svojih načrtov, nekaj jih pa je zaradi razno raznih okoliščin žal ostalo le pri željah. Delali smo v glavnem na dveh področjih: študentom prvega letnika smo pomagali vključiti se v študij, oddelek in delo. Kot drugo pa smo poiskali nekaj zaposlitve tudi zase.

Postalo je že kar tradicija, da vsako leto v sredi ali konec novembra priredimo druženje s prvimi letniki, kjer jim ob kakšnem piškotu razložimo potek študija, izpitov... in odgovarjamo na njihova vprašanja. To se izkazalo za zelo posrečeno, saj so v tem času na predavanjih res le še študentje, ki jih latinščina in grščina zanima in ki več ali manj vztrajajo do izpitov. Ti imajo še kup vprašanj, na katera jim poskušamo odgovoriti. Ta srečanja so dobra tudi

zato, da študentje prvega letnika spoznajo višje letnike, vidijo, da so pripravljeni pomagati in vedo, na koga se sploh lahko obrnejo.

V teh dveh letih smo organizirali najprej še zadnjič brucovanje na Rožniku v maju. Zadnje leto pa smo se bolj potrudili sami. Zaradi kritik lokala na Rožniku in prepozna organiziranja smo naposled našli nov prostor, brucovanje pa je bilo že konec februarja. V kletnih prostorih gradu na Rakovniku smo morali vse pripraviti sami in smo ugotovili, da pravzaprav ne potrebujemo veliko narezka, saj znamo sami tudi precej speči. Žal tako zgodnje brucovanje ni blesteče pripomoglo k večji prehodnosti v drugi letnik, smo pa precej utrdili družabne vezi. V teh dveh letih smo v želji po prevajanju organizirali prevajanje Valerija Maxima. To delo se nam je za večje število prevajalcev zdelo še najbolj primerno, saj je razdeljeno na več manjših vsebinskih razdelkov, poezije pa je bilo za nekaj časa

že dovolj. Pri daljšem in bolj enotnem delu bi bilo za urednika težava, da bi uskladil prevode več prevajalcev. Javilo se nas je deset prostovoljcev, ki smo izbor iz knjige prevedli, sedaj pa ga Aleš Maver kot urednik pripravlja na izdajo. Ta nas čaka že v letu 2004.

Profesor Hriberšek nas je tudi še letos prosil za pomoč pri računalniškem vnosu Wiesthalerjevega latinsko-slovenskega slovarja. Upam, da mu je naša pomoč koristila in da je delo sedaj pri koncu. Matevž Zupančič in Maja Likar sta se še potegovala za finančne dotacije za študente s tega naslova in to jima je eno leto še uspelo, zadnje pa žal ne več. Zakaj, pa več kasneje.

Tudi v teh dveh letih sta nastala prevoda besedila, ki smo ga brali na seminarju pri profesorju Babiču, doživela sta tudi objavo v Keriji. Matevž Zupančič je z Alešem Mavrom pripravil prevod *Malega priročnika za volilno kampanjo*, avtorja *Kvinta Tulija Cicerona*. Letos pa je Mateja Kavaš priskrbela prevod psevdo-Ksenofontove Atenske države.

Seveda pa študentska sekcija ne more mimo ekskurzij v bližnjo okolico ali pa po svetu. Prvo leto smo si trije študentje temeljito ogledali Oglej in Gradež, da bi tja organizirali enodnevno ekskurzijo. Spomladi je nato prišlo do spremembe načrta: v Trstu je bila razstava etruščanskih ostankov, zato smo si ogledali raje to, v programu pa smo opustili muzej v Ogleju, saj je bil bolj kot ne zbirka ostankov iz antike, zbranih na

kupu, brez vsakršne razlage. Pica v Gradežu pa nas še kar čaka.

Sedaj pa sledi še nekaj neuresničenih sanj. Ker sta od zadnje velike ekskurzije v Turčijo minili že dve leti, smo imeli v načrtu ponovno daljšo potovanje. Tokrat je bila na vrsti Sicilija. Zanimanja je bilo dovolj, upov in pričakovanj tudi, vendar so bile vse ponudbe turističnih agencij krepko nad 100.000 SIT, celo brez vstopnin in kosil. Ker se nam je to zdelo pretirano, smo se dogovorili, da bi si v septembru ogledali Split in Pulo. To bi bilo kar poceni, saj vlak in ladja nista pretirano draga. Vendar so na koncu zaradi vremena in splošne preza-poslenosti tudi ti načrti izginili v jesenskih meglicah. Nazadnje smo pristali že pri enodnevni ekskurziji v langobardsko severno Italijo. Tudi to je prehitel mraz v oktobru in pomanjkanje časa. Zato jo oznanjamo za pomlad. Nekam pa bilo zelo lepo iti, saj imamo na računu kar nekaj denarja, ki smo ga prejeli zaradi računalniškega vnosa Wiesthalerjevega slovarja. Ta denar smo zaenkrat rabili le v splošno zadovoljstvo na brucovanju, kupili pa smo tudi dve izdaji Valerija Maxima, ki smo jih uporabili za prevajanje, nato pa podarili knjižnici našega oddelka. Trudili smo se, da ne bi bil naš študijski čas omejen le na predavanja, izpite in kolokvije. Dela je vsako leto dovolj, zato želim naslednjim generacijam pri njem veliko sreče (predvsem z ekskurzijo), upam, da jim bodo naše izkušnje pomagale.

Tomaž Kremžar